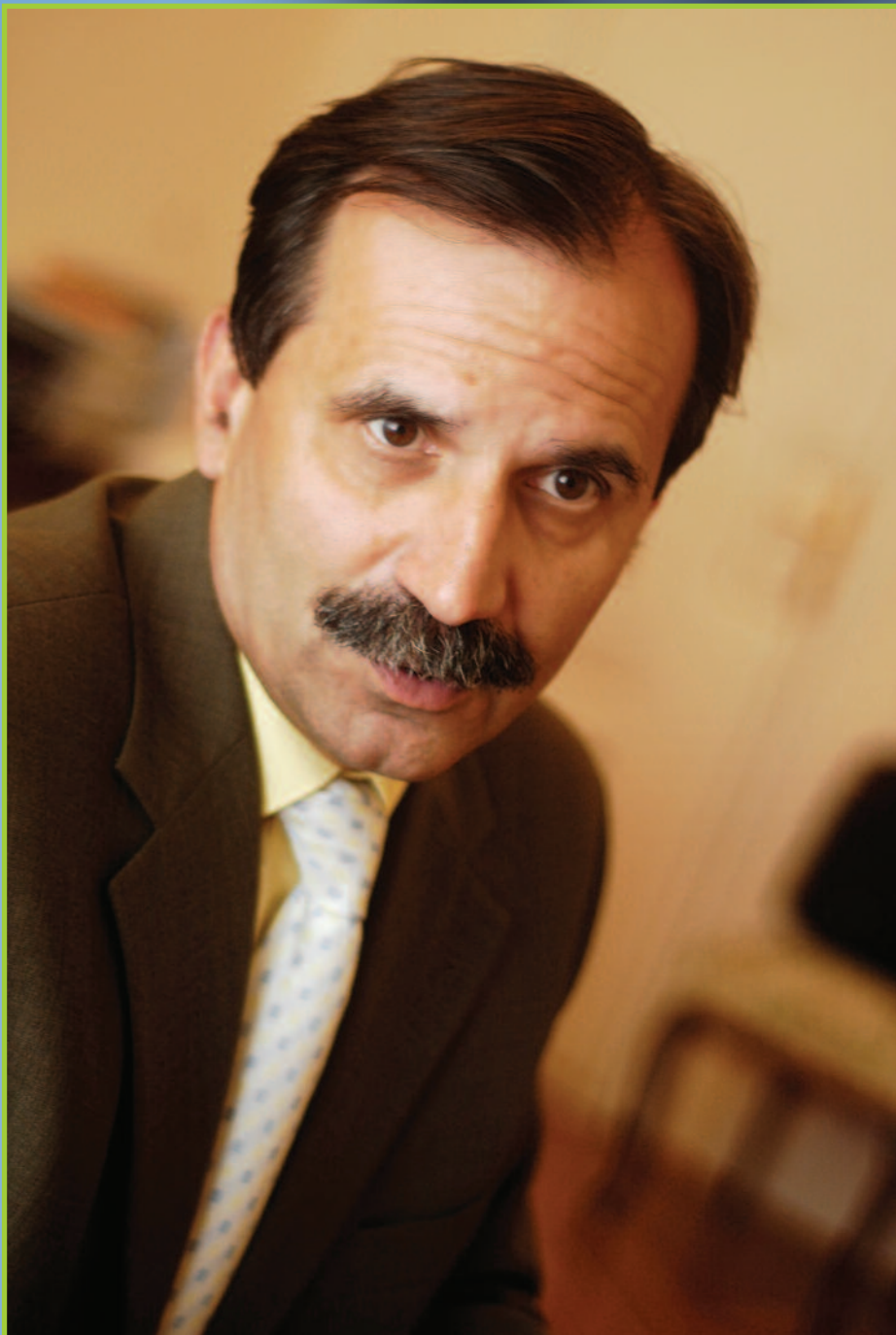

otthonápolás

A Magyarországi Otthonápolási és Hospice

Egyesület Szakmai Magazinja

A tartalomból:

**Beszélgetés Dózsa Csabával
a készülő MOHE projektről**

**Beszélgetés Vízvári Lászlóval az ETI
munkájáról és a nem túl derűs
szakdolgozói jövőről**

**A hazai onkológiai rehabilitáció főbb
szempontjai**

**Gondolatok az otthoni parenterális
táplálás jelenéről és jövőjéről**

Tervek és kilátások

beszélgetés Dózsa Csaba közgazdással

SZERZŐ: VINKOVITS ÁGNES
ÚJSÁGÍRÓ

A mai kiszámíthatatlan egészségpolitikai környezetben elengedhetetlen, hogy az ágazatban működő szervezetek saját, átgondolt, minden helyzetben használható stratégiára támaszkodhassanak. Dózsa Csaba több éves, az állami szférában szerzett tapasztalatait most a magánsektorban kamatoztatva, a Med-Econ kft. ügyvezető igazgatójaként a Magyar Otthonápolási és Hospice Egyesület (MOHE) segítségére siet. Készülő tanulmányában az otthonápolási rendszer problémáit, lehetséges fejlesztési irányait fogalmazza meg. Interjúnkban elmondja, mit tehet az Egyesület, és mit várhatunk az államtól egy jobban működő otthonápolási alágazat megteremtése érdekében.

Miről szól a tervezett tanulmány, és miért van rá szükség?

Szakértői munkánk szükségességét a MOHE idejében felismerte, a közvetlen ok talán a több-biztosítós rendszer vitája volt. Ebben a nehezen átlátható, soktényezős egészségpolitikai helyzetben elengedhetetlen egy saját, középtávú szervezeti stratégia, amivel az Egyesület minden környezetben bebiztosíthatja működését. Rengeteg jelentős kérdés vár tisztázásra. Az első szakaszban ezeket mérjük fel, majd összerendezzük a stratégiai opciókat és az Egyesület tevékenységének célrendszerét. A válaszokat ezután lehet kicsiszolni, amikor pedig már megvannak a konkrét célok, könnyedén hozzájuk tudjuk rendelni a feladatokat. November végéig várhatóan még két-három alkalommal találkozunk az elnökséggel, hogy pontosítsuk a terveket, a teendőket és a felelősöket. Eközben ellátogatunk nyolc-tíz, az Egyesületet reprezentáló tagszervezethez, így felmérhetjük az összes problémás területet.

Merre indulnak el? Mik a legnagyobb kérdések?

Elsődleges feladatunk az otthonápolási környezet feltérképezése. Megnézzünk, hogy a szektor szereplői, mint például a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (MESZK) vagy az Egészségügyi Továbbképző Intézet (ETI) milyen kölcsön-hatással lehetnek a MOHE-ra, emellett pedig a versenytársakkal is számolunk kell, hiszen az Egyesület piaci térben mozog. Emiatt az egyik legfontosabb kérdés a MOHE bővítése. El kell dönteni, kikre koncentráljon az Egyesület, akarjon-e tovább bővíteni, bővíljen-e egyáltalán, illetve miként viszonyuljon az OEP-finanszírozástól független egyéni szolgáltatókhoz, hiszen ők akár veszélyt is jelenthetnek az Egyesületre. A bővülés ésszerű határát is mérlegelnünk kell, valamint azt, hogy az Egyesület a továbbiakban is végezzen-e „lobbi” tevékenységet a jobb szabályozási környezet megteremtése érdekében, beszálljon-e a képzésekbe vagy csak a koordinációban vegyen részt. Munkánk másik része a szabályozási környezet feltérképezése. Rengeteg dolog van mozgásban, például a kompetencia kérdésének szabályozása is. A szervezetek tevékenységi körének az egységesítése irányába javítására is javaslatot kell tennünk, hiszen az esélyegyenlőség javítása és a hátrányos

helyzetű területek ellátása rendkívül jelentős feladat. Az egybiztosítós, illetve a regionálisan decentralizált biztosítói rendszer érvényesülésére is fel kell készülnünk, valamint komplex javaslatot dolgozunk ki az elszámolható vizitek számáról is szóló 43/99-es rendelet átalakítására. Mindazonáltal, munkánknak indirekt feladatai is vannak. Összerendezzük a csapatot, egységesítjük a nyelvezetet, fokozzuk az elnökség aktivitását. A szervezet problémáinak többszöri, szisztematikus áttárgyalása már önmagában megoldásokat teremthet. Emellett, természetesen, harcba kell szállni a nagyobb makroszintű forráselosztásért, a rugalmasabb finanszírozásért, az emelt kompetenciákért és a képzések tárházának bővítéséért. Ezen feladatok tisztázása után tudjuk felépíteni egy 3-5 évre szóló akciótervet.

Egyáltalán mennyire lehet előre tervezni egy ilyen kiszámíthatatlan környezetben?

Pont ez a lényeg. Ahhoz, hogy a MOHE egy ilyen soktényezős világban boldoguljon, proaktív középtávú stratégiára van szükség. Ez azt jelenti, hogy az Egyesület ne pusztán elszenvedője legyen az eseményeknek, hanem ő maga próbáljon kialakítani egy ideális környezetet, és mindent megtegyen azért, hogy a hatóságok kövessék a javasolt irányokat.

A MOHE van akkora tényező, hogy ilyen meghatározó szerepet töltsön be?

Igen, mindenképpen. A MOHE az otthonápolás szektorán belül, amely 3,5-4 milliárdos támogatási terület az OEP-nél, a vezető, a legtöbb tagot képviselő szervezet. Más területeken is teljesen elfogadott, hogy egy ilyen típusú egyesület sikeres javaslatokat tegyen és érvényesítse az érdekeit.

Tehát ez a stratégia minden környezetben beválthat. Mégis biztosan vannak meghatározó erejű külső tényezők.

Nyilván az ország makrogazdasági pályájája, például a GDP növekedése nem befolyásolható és nem közömbös a MOHE számára sem. A növekvő vagy csökkenő járulékmértékek, a bővülő vagy szűkülő biztosítási csomagok bizony fontos külső tényezők. Ezek azonban olyan gazdaságpolitikai kérdések, amelyeket nem tudunk befolyásolni. Csupán ötleteket adhatunk, de a költségvetésbe nem szólhatunk bele. Az egyesület és az otthonápolási szektor ezen adott külső paraméterek mellett tervezhető és alakítható. Ez alapján így a terveinket pont az említett változók miatt évente felülvizsgáljuk, és ha szükséges, az adott helyzethez alakítjuk. A

stratégiánk nem egy merev, statikus elképzelés, hanem egy dinamikusan fejlődő terv és programcsomag. Éppen a stratégiai dokumentum teszi lehetővé, hogy a különböző szabályozási és gazdasági helyzetekre a MOHE megfelelően végiggondolt választ tudjon adni.

Mekkora együttműködési hajlandóságot tapasztal a kormány, illetve a törvényhozás részéről?

Egy kormányúléseken vagy akár a minisztériumi vezetéseknél is viszonylag könnyű átvenni az értelmes javaslatokat, de ehhez természetesen egységes csomagba kell rendezni azokat. Úgy gondolom, a „túloldalon” sem ellenérdekek vannak, a szabályozók részéről inkább közömbösséget tapasztalok, amit viszont át kell törnünk. Az államigazgatásban dolgozóknak be kell látniuk, hogy ők szolgáltatást látnak el és nem egy hatalmi, diktátori pozícióban ülnek. Ha az élet minden területén szolgáltató államot akarunk kialakítani, ebbe kell belekapaszkodnunk. Az OEP, vagy a Minisztérium dolgozói legyenek nyitottak és fogadják be azokat a javaslatokat, amivel jobbat tehetők a szektor. Valójában, a legtöbb felmerülő probléma elsősorban nem is finanszírozási kérdés, hanem ennek a nyitottságnak, innovatív szemléletnek az elsajátításán múlik. Én személy szerint meglehetősen naiv vagyok, de korábban az OEP-ben is így értem el komoly eredményeket, és szerintem nem is érdemes ezt másképp megközelíteni.

Milyen pályázati lehetőségeket lát?

Most elsősorban a Társadalmi Megújulás Operatív Program (TÁMOP) érdemes fókuszálni. Ez több mint 900 milliárd forintból rendelkezik, amiből 64 milliárd fordítható egészségügyre. A többi terület sem közömbös, hiszen ezek nagy része foglalkoztatásra, oktatásra vonatkozik, amelyek szintén kapcsolódnak a MOHE tevékenységéhez. A TÁMOP is, mint minden operatív program, akciótervekre épül, így ezek kidolgozása mellett már csak azt kell megvizsgálnunk, az Egyesület milyen pályázati jogosultságokkal bír ebben a helyzetben. Számunkra a legkedvezőbb az ernyőszerű támogatás elnyerése lenne. Ennek keretében a kapott büdzsére az Egyesület tovább pályáztatna, ami nagy rugalmasságot biztosít.

Milyen hosszú együttműködésre számít a MOHE és a Med-Econ között?

Az első szakasz novemberig tart, egyelőre a szerződésünk is eddig szól. Ekkor már kész javaslatokkal indulhatunk a konkrét irányokba, például az OEP felé. Ez az időszak tartalmazza követi az akciótervek kidolgozását, amelyekből végül megszülehetnek a pályázatok. Úgy gondolom, bizonyítani tudjuk a MOHE felé, hogy együtt jelentős eredményeket érhetünk el, azt pedig már majd az elnökség dönti el, az elvégzett munka alapján és az eredmények láttán, hogy milyen szerepet szán nekünk a továbbiakban.

Fizessen elő most!

MOHE

Egy éves előfizetés: 4000 Ft + ÁFA

MOHE tagoknak az első szám ingyenes

otthonápolás szakmagazin

Előfizetési igényét kérjük telefonon a 06 1 225 3672-es vagy a 06 70 941 7620-as számon, a 06 1 225 3673-as faxszámon, az epeteri@hotmail.com vagy a mohe@postmaster.axelero.net e-mail címen jelezze!